

SUPRAVIEȚUITORII

accidentelor industriale

MIRACOL ÎN TAIGAUA SIBERIANĂ

MIRACOL ÎN TAIGUA SIBERIANĂ

SUPRAVIEȚUITORII

accidentelor industriale

I-a spus odată Marc, prietenul irlandez al lui tata, că dolganii ăștia sunt o etnie foarte veche, un fel de băștinași ai taigalei. Acum câțiva ani, un șaman bătrân pe nume Keto îi salvase viața lui Marc. Se rănise în pădure, făcuse o infecție urâtă la picior și era cât pe ce să moară. Șamanul i-a cântat, i-a dansat, i-a dat o fierțură, l-a împachetat cu frunze și plante, iar într-o săptămână Marc era ca nou. Medicii din Irlanda s-au crucit când au verificat rana. Marc s-a hotărât atunci să studieze flora tundrei. Nu a mai plecat de-acolo. Voia să afle secretele dolganilor, dar Keto, șamanul satului, nu se prea lăsa tras de limbă. Era cuviincios, dar rece. Marc spunea că l-ar fi văzut într-o noapte dansând în jurul focului cu un tigrul alb siberian, dar ceilalți cercetători au râs. I-au spus ca trebuie să fi baut cam mult whisky...

MIRACOL ÎN TAIGUA SIBERIANĂ

SUPRAVIEȚUITORII

accidentelor industriale

Maia se îndepărtă de cei doi. Ocoli clădirea stației și se îndreptă spre poteca ce ducea la Stâlpi. Acolo îi plăcea cel mai mult. Stătea și se uita la taiga. De pe coroana regelui, cum îi plăcea ei să numească o stâncă, vedea toată întinderea de pădure. Era o pădure uriașă de conifere, în special pini și brazi.

Maia se întoarce și, pe o stâncă apropiată, îl zări pe Keto. A avea mărgelele de ritual și niște paie aprinse. Se învârti de parcă ar fi vrut să alunge ceva rău, se uită apoi cu o privire pătrunzătoare la față și dispăru în spatele stâncilor.

MIRACOL ÎN TAIGAUA SIBERIANĂ

Maia se întoarce la stație.

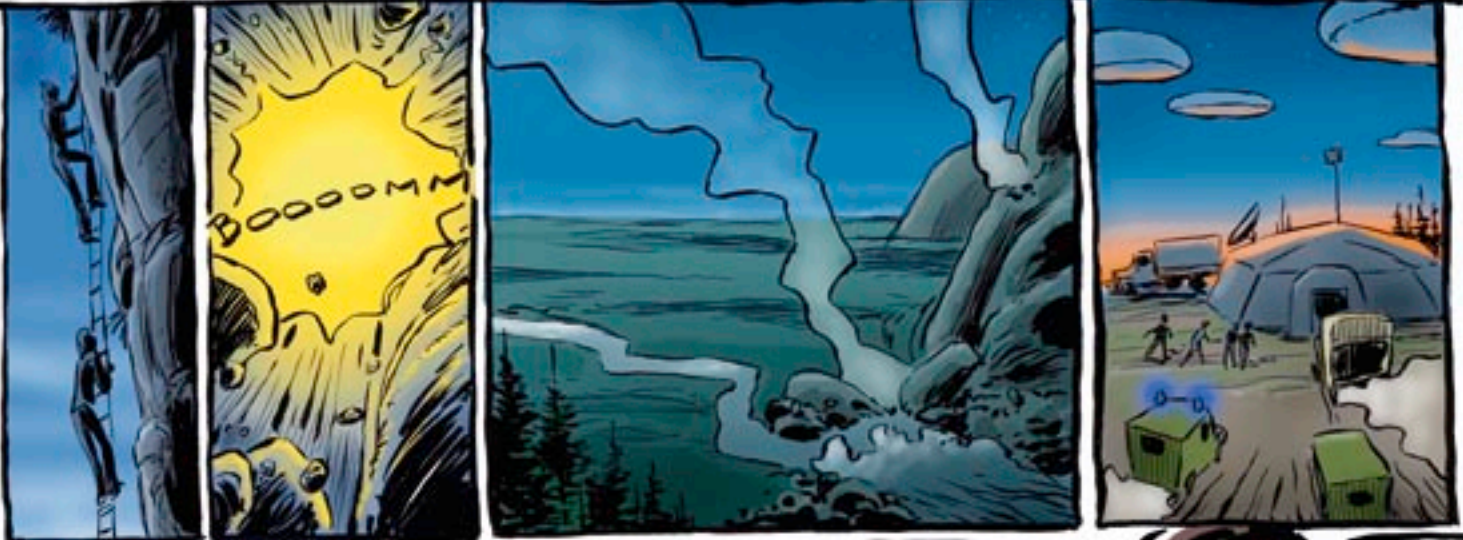
SUPRAVIEȚUITORII

accidentelor industriale

MIRACOL ÎN TAIGAUA SIBERIANĂ

Explzia. Și apoi râul ducând cu el apele otrăvite spre mlaștini, acolo unde nu mai puteau face rău nimănui. Întoarcerea la stație, anunțarea autorităților. Zeci de oameni punând întrebări, zeci de specialiști în combinezoane cu fel de fel de aparate de măsurat, barajul din jurul fabricii și containerele care se umpleau cu ceva care era dus departe, departe...

A doua zi...

SUPRAVIEȚUITORII

accidentelor industriale

Bravo! Așa este!
Este chiar muștar sălbatic. Am verificat azi de dimineață în atlas, să văd dacă mă înșel sau nu. Am dat și o căutare pe net să văd la ce folosește. Și, surpriză! Pe site-ul Northern Arizona University am găsit o cercetare de ultimă generație, Fitoremedierea.

Ce???

Aha, acum mă ascultați, nu?

Ei bine, dragilor, fitoremedierea se referă la folosirea plantelor pentru decontaminarea factorilor de mediu. Cercetători mai deștepți ca noi au ajuns la concluzia că metoda clasică, „pump-and-treat”, este prea costisitoare, iar rezultatele nu sunt spectaculoase. Se folosesc mari cantități de apă, utilaje scumpe. De aceea au căutat o metodă mai puțin costisitoare și care să nu afecteze mediul. Și au găsit soluția în... plante. Există plante hiperacumulatoare, capabile să scoată din soluri și din ape metalele grele, inclusiv radionuclizii. Planta vie poate fi comparată, dacă vreți, cu o pompă solară care poate extrage și concentra anumite elemente de mediu. Printre plantele care au această capacitate se numără...

Muștarul sălbatic...

Bingo!
Zece la toți de la Natașa.

Dar de unde știa Keto?

Oricum o plantă cu potențial este și floarea-soarelui, mai ales pentru extragerea cesiului, stronțului și uraniului. Imposibil însă de adaptat aici, la condițiile de tundră. Dar muștarul? Asta da, se poate...

Hai să ne apucăm să plantăm muștar sălbatic!

Dar pentru asta trebuie să mai rămân aici. Pentru încă doi ani.

Nu-i nimic, o să ne vedem în vacanțe...

Și eu, Maia. O știi deja.

Te iubesc, tață.

MIRACOL ÎN TAIGAUA SIBERIANĂ

